

צלילי השקט

ליקטה וערכה: נילי דגן

קטעי הקישור מאת צדוק עלון

מתוך האילים ומפוחית הפה, הוצאת 'עמדה' 2015

מבחר שירים מתוך

סופ"ש

שירה

בעריכת נילי דגן

"ללא השירה עולמנו לא היה כמות שהוא. אפילו היה נחרב," שמעתיה אומרת. ודבריה, שנאמרו בשלוות נפש ובפשטות שאינה זקוקה לאישור, שקעו אט-אט בנפשי. ידעתי כי מכוונת היא לגעגע לעולמות שהמוזיקה מביאה אותנו עד פתחם - געגוע הטמון כה עמוק בנפשנו, עד כי בלעדיו היה אף לבנו חרב.

ביקרתי אתמול את אמי, כהרגלי, אמי אשה באה בימים, ישבה, וכהרגלה האזינה בשקט לשירה שבקעה ממכשיר הרדיו הישן. בירכתיה לשלום, והיא השיבה לי בפנים מאירות. "בוא, תשב ותקשיב," אמרה. ישבתי להאזין, נעתר יחד עמה להיות מובל בידי המוזיקה.

אהובה רקנטי

חוטים נמשכים

חוטים נמשכים מתהומות שמים
אל תהומות ארץ
מותחים את הדין
חורצים את האהבה ואת השמחה
מפוררים ומשליכים אל תהומות ים.
אומרים: זהו נסיון
אומרים: נסיון הוא מתנה, הוא שעור
שאינו לו מדה
ואין לו כלי להתמלא
ואין יודע היכן קצו
המנחם ומפיס.

נגה מרקמן

לעזוב הכל

כשאני שרה, זה רגע מפלא,
חזק ועמוק יותר מאהבה.
אני מרגישה בתוכי את הזרם
המתחיל באמצע הגוף,
עמוק וחם. מרים אותי ברוך -

אני נוגעת באדמה.

ארוס נוגע בפסיכו גוף בנשמה:
מגע רך של הרף שניה.
הצלילים זורמים בורידני.

מי-מעין נותנים את כל צרכי לרויה
אין רעב, אין צמא.

מתוך סופ"ש שירה 62

מתוך בין המיתרים, הוצאת פרדס 2013 (סופ"ש שירה 39)